

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ Νο 7

Αθήνα, 6 Ιουλίου 2017

Συνάδελφοι,

Το Προεδρείο του Σ.Σ.Τ.Ε., στην 4/27.6.2017 ανακοίνωσή του, με ρητορικά ερωτήματα και αβάσιμους «νομικούς» ισχυρισμούς, προσπαθεί να μας πείσει ότι το Μέρισμα εκ 36% **δεν είναι** συμβατική υποχρέωση της Τράπεζας, παρά το ότι αποτελεί προϊόν Σ.Σ.Ε., αναγνωρισμένο και με νόμους... Στην ίδια ανακοίνωση αγνοεί το ακανθώδες πρόβλημα της μείωσης της Κύριας Σύνταξης έως και 60%. Θα πρέπει να κατανοηθεί ότι η αυταρχική τους συμπεριφορά δεν μας πτοεί. Η παρουσίαση μιας αντεστραμμένης πραγματικότητας ή οι νομικές σοφιστείες, δεν μπορούν να μας πείσουν να εγκαταλείψουμε τα κατοχυρωμένα, με Σ.Σ.Ε. και νόμους, δικαιώματά μας.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ

Ευθύς εξ αρχής τους καλούμε όλους σε κοινή επιτροπή, χωρίς κανένα αποκλεισμό, να συμβάλουμε, μέσα από έναν ειλικρινή διάλογο, **τόσο για την κύρια σύνταξη, όσο και για το Μέρισμα (Επικουρική + Πρόγραμμα)**, στην αξιοποίηση των δυνατοτήτων που μας παρέχει ο Ν. 4387/2016:

- Ενιαίο υπολογισμό σύνταξης σύμφωνα με τα ασφαλιστικά χρόνια, το βαθμό και με κατάργηση των διαχωρισμών του Ν. 2084/1992 σε ασφαλισμένους πριν και μετά την 1.1.1993.
- Κατάργηση των μνημονιακών κρατήσεων.
- Αναγνώριση των αυξημένων εισφορών της παλιάς γενιάς ασφαλισμένων, με αύξηση του συντελεστή υπολογισμού της σύνταξης κατά 0,075 για κάθε μονάδα διαφοράς.
- Αναγνώριση ως συντάξιμων αποδοχών του μέσου όρου των ετήσιων αποδοχών επί των οποίων πληρώνονται εισφορές 14:12.
- Μετατροπή του Προγράμματος στο Μέρισμα της εποχής μας για όλο το προσωπικό.
- κ.ά.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ **ΣΕ ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΞΗ ΚΑΙ ΜΕΡΙΣΜΑ (ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΗ + ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ)**

1. Αναρωτιόμαστε, αφού στην σχετική ανακοίνωση του Προεδρείου του Σ.Σ.Τ.Ε αναφέρονται σε όλα, γιατί **αποφεύγουν επιμελώς**, για πάνω από ένα χρόνο, να αναφερθούν στο νέο ασφαλιστικό πλαίσιο, που η αξιοποίησή του **αποκαθιστά** την κύρια σύνταξη, η συνεχής μείωση της οποίας υπήρξε ο βασικός λόγος που μας οδήγησε στο διαχωρισμό του Μερίσματος;; Οι συνταξιούχοι γνωρίζουμε, ότι ο βασικός λόγος του διαχωρισμού του Μερίσματος, όπως προκύπτει από τα σχετικά εγκριτικά έγγραφα, τις ανακοινώσεις αλλά και τα γεγονότα, ήταν η **προσδοκία, μετά από υπόσχεση αρμοδίων υπηρεσιακών παραγόντων**, της σταδιακής επιστροφής των μνημονιακών περικοπών της κύριας σύνταξης **και όχι η αντιμετώπιση δήθεν κινδύνων** του Μερίσματός μας, με τη μείωση της επικουρικής σύνταξης όπως ισχυρίζονται σήμερα!! Τους υπενθυμίζουμε πως η μείωση των παρεχόμενων επικουρικών συντάξεων, με την επίκληση μάλιστα και της ρήτρας μηδενικού ελλείμματος **προϋπήρχαν** της δημιουργίας του Προγράμματος **στις 25.6.2013!!** Γιατί λοιπόν, δεν πήραν τον μέσο όρο της επικουρικής σύνταξης της περιόδου εκείνης,

προτείνοντας να μεταφερθεί από τότε το 28% ή και το 30% από το Μέρισμα στο Πρόγραμμα, όπως μας λένε σήμερα;; **Ποιοί λόγοι τους εμπόδισαν τότε, που έχουν εκλείψει σήμερα;;**

2. Το Μέρισμα Πρόσθετης Μετεργασιακής Παροχής, είναι στο σύνολό του συμβατική υποχρέωση του εργοδότη, θεμελιωμένη στις Σ.Σ.Ε. 1948 και 1951. Ο ιδρυτικός νόμος της υποχρεωτικής επικουρικής ασφάλισης 997/1979, που επικαλείται στην ανακοίνωσή του το Προεδρείο, στην παράγραφο 1 του άρθρου 3, **εξαιρεί** από την υποχρεωτική ένταξη στο TEAM, «**τα πρόσωπα τα οποία υπάγονται ήδη στην ασφάλιση άλλου φορέα ή κλάδου επικουρικής ασφάλισης**»!! Στη συνέχεια μάλιστα η συγκεκριμένη παράγραφος, αντικαταστάθηκε με τον Ν. 1902/1990, στην παρ. 3 του άρθρου 18 του οποίου, προστέθηκε εδάφιο 2 που αναφέρει τα εξής: «Κατ' εξαίρεση τα επικουρικά ταμεία, κλάδοι, λογαριασμοί ασφάλισης μισθωτών που λειτουργούν με τη μορφή Ν.Π.Ι.Δ., ως και κάθε άλλος φορέας επικουρικής ασφάλισης, ανεξαρτήτως ονομασίας και νομικής μορφής, που έχουν συσταθεί μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος, **εξακολουθούν να διέπονται από τις καταστατικές τους διατάξεις και τα πρόσωπα που ασφαλίζονται σ' αυτά εξαιρούνται από την ασφάλιση του Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ.**»!! Επίσης με τον Ν. 3193/2003, στο άρθρο 18, ορίζεται πως η ΤτΕ: «με βάση τις υποχρεώσεις της που προκύπτουν από το καταστατικό της, εξακολουθεί να διασφαλίζει τη βιωσιμότητα των ασφαλιστικών ταμείων Συντάξεων και Μετοχικού»!! Τι και ποιους εξυπηρετεί λοιπόν η προσφυγή σε ανυπόστατες νομικές σοφιστείες **και δη μετά την ανάληψη** των Ταμείων από την Τράπεζα;

3. Γιατί αμφισβητούν πως το Μέρισμα είναι εγγυημένη παροχή, αφού καταβάλλεται αδιαλείπτως στο ύψος του 36% των συντάξιμων αποδοχών **από το 1966**, όπως έχει αποδεχθεί η Τράπεζα στα νομικά και εγκριτικά της κείμενα;; Αλήθεια, το γεγονός **των 51 χρόνων αδιαλείπτου καταβολής** του Μερίσματος στο σημερινό ύψος, μπορεί να το υπερβούν νομικά με τη φράση «άσχετα αν το Μέρισμα τα τελευταία χρόνια καθορίστηκε στο 45%», που αναφέρουν στην ανακοίνωσή τους;; Είναι γνωστό ότι τα συστήματα Ιδιωτικής Συλλογικής Αυτονομίας ξεκινούν ως καθορισμένων εισφορών. Όμως για ποιο λόγο θα συμφωνούσαμε το **16%**, το οποίο καταβάλλεται αδιαλείπτως στους συνταξιούχους από το 1966, να μεταφερθεί και να αποτελέσει τη βάση ενός **νέου συστήματος καθορισμένων εισφορών**, εάν η καταβολή του δεν ήταν εγγυημένη;; Γιατί **θα έπρεπε οι συνταξιούχοι**, που ήταν ασφαλισμένοι μέχρι 31.12.1992, να εισφέρουν ένα ακόμα 2,2% της σύνταξής τους για το 16%, το οποίο ως μέρος του ενιαίου 36% ελάμβαναν αδιαλείπτως **πριν** τη δημιουργία του Προγράμματος με πράξη απονομής σύνταξης, την οποία κανείς δεν μπορεί να αλλάξει **χωρίς ποινική ευθύνη** και για το οποίο σημειωτέον έχουν καταβάλλει τις εισφορές;; Για να μη χάσουν την επικουρική **ή για να τους επιστραφούν σταδιακά οι μνημονιακές κρατήσεις που για επικοινωνιακούς και μόνο λόγους επέβαλαν** στη μοναδική Κεντρική Τράπεζα των χωρών στις οποίες εφαρμόστηκαν δημοσιονομικά μέτρα (ακόμα και από αυτές της Κύπρου και της Ιρλανδίας!!);;

4. Γιατί συνδέουν τη θεμελίωση παροχής του Μερίσματος, που αποτελεί ξεκάθαρα συμβατική υποχρέωση της ΤτΕ από τις Σ.Σ.Ε. 1948 και 1951, **με την εφαρμογή από 1.1.1993 του Ν. 2084/1992**, που επέφερε τον διαχωρισμό των ασφαλισμένων σε πριν και μετά την 1.1.1993 και την παροχή σε αυτούς Μερίσματος **36% και 20% αντίστοιχα**;; Γιατί λοιπόν **αντί να αναγνωρίσουν το λάθος** της εφαρμογής του Ν. 2084/1992 στην ΤτΕ, έρχονται σήμερα και προβάλλουν τον ισχυρισμό ότι το Μέρισμα - Επικουρική 20%, που καταβάλλεται στους πριν και μετά την 1.1.1993 ασφαλισμένους, **απορρέει από τον Ν. 997/1979 και δεν αποτελεί συμβατική υποχρέωση των Σ.Σ.Ε. 1948 και 1951**;; Αν όμως το τμήμα 20% που

“**συμπίπτει αλλά δεν ταυτίζεται**” με το ύψος της εκ του νόμου χορηγούμενης επικουρικής δεν είναι συμβατική υποχρέωση της Τράπεζας αλλά του Κράτους, πως στη συμφωνία για το «Πρόγραμμα» αναγνώρισαν την εκ μέρους της Τράπεζας υποχρέωσή της για ενιαίο 36% των Σ.Σ.Ε. 1948 και 1951;; Αφού μάλιστα το Κράτος εγγυάται και καθορίζει το ανώτατο ύψος της επικουρικής στο 20% και ομολογούν πως μέχρι σήμερα δεν έχει επιβληθεί μείωση της υποχρεωτικής εκ του νόμου επικουρικής σύνταξης, **τότε με ποια δημοκρατική νομιμοποίηση** καλούν τον Διοικητή της ΤτΕ να μειώσει και να καθορίσει στο 8% την επικουρική;; Θέλουν να χρησιμοποιήσουν την ΤτΕ ως πολιορκητικό κριό για νέες περικοπές της υποχρεωτικής εκ του νόμου επικουρικής σύνταξης;; Ειλικρινά μένουμε έκπληκτοι, όταν το Υπουργείο αναγνωρίζει εγγράφως (με την απάντησή του **Α.Π.Φ.80000/10447/133 της 17.6.2013**), πως το **Μέρισμα υπάγεται μόνο στην αρμοδιότητα του Γενικού Συμβουλίου της ΤτΕ**, οι συντάκτες της ανακοίνωσης να επιχειρηματολογούν περί του αντιθέτου!!

5. Ο διαχωρισμός του Μέρισματος στο **20%** (το οποίο δικαιούνται όλοι οι ασφαλισμένοι, ανεξαρτήτως ημερομηνίας πρώτης ασφάλισης) και στο **16% από το 36%** που δικαιούνται **μόνο** οι μέχρι την 31.12.1992 ασφαλισμένοι, οφείλεται καθαρά στο λάθος της εφαρμογής στην ΤτΕ του Ν. 2084/1992, που διαχώρισε το προσωπικό σε ασφαλισμένους πριν ή μετά την 1.1.1993. Πρέπει συνεπώς να αξιοποιήσουμε τις δυνατότητες που μας παρέχει ο **Ν. 4387/2016** (όπως π.χ. της κατάργησης των διαχωρισμών του Ν. 2084/1992), και να προχωρήσουμε **νόμιμα και με διαφάνεια** σε ρυθμίσεις υπέρ των συνταξιούχων και του εν ενεργεία προσωπικού της ΤτΕ.

6. Όταν οι ίδιοι **θεώρησαν το Πρόγραμμα μη διασφαλισμένο νομικά** και πρότειναν για τη νομική διασφάλισή του, την ανάθεση της διαχείρισής του σε ασφαλιστική εταιρεία, πώς μας καλούν να δεχθούμε την επιπρόσθετη μεταφορά του 12% στο Πρόγραμμα!! Άλλαξε μήπως κάτι στον Κανονισμό του Προγράμματος, **ώστε να διασφαλίζεται** η παραμονή του **μέσα στην Τράπεζα** μακριά από τις ασφαλιστικές εταιρείες, ή μήπως με την ευκαιρία της διεύρυνσης του Προγράμματος, συμφωνήθηκε η αύξηση του αρχικού κεφαλαίου, που κάλυπτε την καταβολή του 16% στους παλιούς ασφαλισμένους για τα επόμενα 30 με 35 χρόνια (ανακοίνωση Σ.Σ.Τ.Ε.) **και δεν το γνωρίζουμε;;** Για να συμμετέχει κάποιος στο Πρόγραμμα, πρέπει να δικαιούται Μέρισματος 36%, **ώστε να συνεισφέρει το 16%** που αποτελεί τη βάση του Προγράμματος. Συμφωνήθηκε μήπως η ένταξη και των νέων ασφαλισμένων στο καθεστώς των Σ.Σ.Ε. 1948 και 1951, έτσι ώστε να υπάρχει ισότιμη νομική βάση για όλους τους συμμετέχοντες στο Πρόγραμμα ή την αρνούνται ακόμα, επιτρέποντας να **υπονομεύεται** το νομικό πλαίσιο των Σ.Σ.Ε. 1948 και 1951;; Αλήθεια, από τι εμποδίζεται ο κ. Διοικητής, όπως διέδιδαν προεκλογικά, να επιστρέψει στους συνταξιούχους το 10% από τις ετήσιες μνημονιακές κρατήσεις τους μέσω του υπάρχοντος Προγράμματος;; Οι εκλογές σε Σ.Υ.Τ.Ε. και Σ.Σ.Τ.Ε. πέρασαν, καιρός είναι να ξυπνήσουν από τις ψευδαισθήσεις που έτρεφαν...

7. Μήπως αγνοούν πως εισφορές, που έχουν καθορισθεί με νόμο για την επικουρική σύνταξη και σήμερα είναι, για εργαζόμενο και εργοδότη, συνολικά 6% **δεν μπορεί να αλλάξουν** αφού, όπως υποστηρίζουν στην ανακοίνωσή τους, το Μέρισμα - Επικουρική αποτελεί υποχρέωση εκ του Ν. 997/1979!! Πως λοιπόν μπορεί να σταθεί ο παρακάτω παραλογισμός στην ΤτΕ, τον οποίο μπορεί να **κρίνει ο κάθε συνάδελφος**. Προτείνουν: **Το 6% (3%+3%)** των εισφορών εργαζόμενου και εργοδότη που σήμερα παρέχει εγγυημένο Μέρισμα - Επικουρική 20%, να διαμορφωθεί σε Μέρισμα - Επικουρική **8% ή και λιγότερο**, και αντίστοιχα **το 4,4% (2,2%+2,2%)** των εισφορών εργαζόμενου και εργοδότη, που σήμερα

καταβάλλει 16% Μέρισμα μέσα από το Πρόγραμμα **«των εκ νέου καθορισμένων εισφορών και ετήσιων αναλογιστικών μελετών»**, να παρέχει Μέρισμα **28% ή και περισσότερο**, χωρίς να το θεωρούν εγγυημένο όπως ομολογούν!! Επιδιώκουν τελικά με κάθε τρόπο την κατάργηση των Σ.Σ.Ε. 1948 και 1951 και τη μετατροπή του Προγράμματος στο ΕΤΑΤ της ΤτΕ; Μήπως και για αυτό χρησιμοποιούν την κ. Πετρόγλου, για να απεκδυθούν ως άλλοι Πόντιοι Πιλάτοι των ευθυνών τους, χρεώνοντας σε αυτή πως το: **«ύψος της μετεργασιακής παροχής εξαρτάται από τη συσσώρευση των πόρων του λογαριασμού»!!** Δηλαδή μας προτείνουν να βγάλουμε τα μάτια μας μόνοι μας;

8. Τέλος, αφού αναφέρονται στη νομικό κ. Αθηνά Πετρόγλου, κοινοποιούμε βασικά σημεία της Γνωμοδότησής της, για το Μέρισμα του προσωπικού της ΤτΕ:

- **«...η υποχρέωση της Τράπεζας να παρέχει στο προσωπικό της μέρισμα, θεμελιώνεται :**
α) σε νόμο αυξημένης τυπικής ισχύος, ο οποίος δεν μπορεί να καταργηθεί από τον κοινό νομοθέτη: το άρθρο 38 εδάφ.δ του Καταστατικού της Τράπεζας, το οποίο αποτελεί παράρτημα διεθνούς συμβάσεως που κυρώθηκε με το Ν.3424/1927 (άρθρο 1 παρ.β') **και β) στις από 28.2.1948 και 15.6.1951 ΣΣΕ** μεταξύ της Τράπεζας και των Συλλόγων του Προσωπικού της, το περιεχόμενο των οποίων επιβεβαιώνεται **στην από 11.4.2012 ΣΣΕ** μεταξύ της Τράπεζας και του ΣΥΤΕ...»!!
- **«...η κατά τα ως άνω παροχή εκ μέρους της Τράπεζας μερίσματος στο προσωπικό της, ανερχόμενου για τους μέχρι 31.12.1992 ασφαλισμένους στο 45% της κύριας σύνταξης υπολογιζομένης βάσει των διατάξεων του Κανονισμού του τ. ΤΣΠΤΕ, η οποία, αποτελεί όρο της σύμβασης εργασίας, έχει χαρακτήρα μισθολογικής παροχής, η οποία συνίσταται στο δικαίωμα προσδοκίας που αποκτά ο εργαζόμενος εωσότου πληρωθούν οι προϋποθέσεις που θέτουν οι σχετικές καταστατικές διατάξεις για την είσπραξη του μερίσματος...»!!**
- **«... τόσο το εν ενεργεία προσωπικό της Τράπεζας, όσο και το ήδη συνταξιοδοτηθέν προσωπικό της έχει αξίωση εκ της εργασιακής σύμβασης για τη χορήγηση μερίσματος, ανερχόμενου για τους μέχρι 31.12.1992 ασφαλισμένους στο 45% της κύριας σύνταξης, υπολογιζομένης βάσει των διατάξεων του Κανονισμού του τ. ΤΣΠΤΕ. Η αξίωση αυτή είναι επαρκώς ορισμένη, ώστε είναι απαιτητή και προστατεύεται ως περιουσία κατά το άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (ΕΣΔΑ), που κυρώθηκε με το ΝΔ 53/74. Κατ' ακολουθία, η μη εκπλήρωση της υποχρεώσεως της Τράπεζας έναντι τόσο του εν ενεργεία όσο και του ήδη συνταξιοδοτηθέντος προσωπικού της, για καταβολή σε αυτό μερίσματος, ανερχόμενου για τους μέχρι 31.12.1992 ασφαλισμένους στο 45% της κύριας σύνταξης, υπολογιζομένης βάσει των διατάξεων του Κανονισμού του τ. ΤΣΠΤΕ, αντίκειται στην υπερνομοθετικής ισχύος διάταξη του άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου ΕΣΔΑ...»!!**

Με συναδελφικούς χαιρετισμούς,

Η ΟΜΑΔΑ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ

Αναγνωστοπούλου Δήμητρα, Βαξεβανάκη Έλλη, Βαξεβανάκη Ιουλία, Γκότσης Δημήτρης, Γρατσίας Ηλίας, Δεληπέτρος Δημήτρης, Ευσταθίου Κώστας, Καραγιάννης Νίκος, Καραδήμα Ζωή, Καραφωτιά Φωφώ, Κουλούρης Γιώργος, Κουρκουτσάκη Τίνα, Κωνστανταράκη Εύα, Λεμπέσης Παναγιώτης, Μαλαπάσχος Παναγιώτης, Μανώλης Παύλος, Μασσαλάς Δημήτρης, Μελισσειδου Ελένη, Μοσχονησίου Βάσω, Μουτσάκη Μάρθα, Μπουλαλά Αγγελική, Νικολόπουλος Σωτήρης, Νικολοπούλου Βίκυ, Παπαγεωργάκης Μάρκος, Παπαμάργαρης Χάρης, Ραγιάς Νικόλαος, Ρούσσοις Γιώργος, Στρίμπερης Θόδωρος, Φιωτάκη Έβη, Χατούπη Μαρία, Χάρακα Παναγιώτα, Χρηστίδης Απόστολος.